

DEBRECZENI HIRLAP

Előfizetési árak: Egész évre 10 frt., félévre 5 frt., negyedévre 2 frt 50 kr., egy óra 1 frt.

Megjelenik mindennap, vasárnap kivételével.

A szerkesztésért felelős
Kutasi Imre
kiadó s laptulajdonos

Szerkesztőség Nagy-Váradi-utca 2087. sz. Gáll-ház (emelet)
Kiadóhivatal Nagy-Váradi-utca 2087. sz. Gáll-ház (földszint)
Hirdetések a legmérsékeltőbb árszámítás mellett vétetnek fel
Egyes szám 4 kr.

A cél.

Debreczen, márczius 13.

Felvont vitorlákkal és kedvező széllel megindult parlamentünkben a törvényalkotás munkája.

Temérdek elpazarolt idő mulasztásának pótlása kezdetét vette.

A nemzet, mint súlyos vihar után a gazda, körültekint szerte e hazában s látva a viharokozta óriási károkat bizalommal tekint koronás királya és országgyűlése felé, várván az irt az okozott sebekre. Vihar után a ragyogó napfény párázatot szí fel a letarolt mezőkről s rövid időre fátyolt borít a pusztításra, a jelenlegi politikai láthatár is könnyű párázattal bevont szép látvány, s várjuk a ködfátyol elvonulását, — hogy aztán megláthassuk tisztán azt, hogy az elvonult pusztításból mi maradt meg épen.

Oszlik már a párázat, amennyire a kutató szem tekint láthatóvá válnak a romok. Súlyos veszteségeket szenvedtünk, de nem pótolhatatlanokat.

Az óriási anyagi kárt majd csak kiheverhetjük valahogy: dulda ezt a mi szegény magyar hazánkat török is tatár is nem maradt kő kövön és vérrózsák virultak a Kárpátoktól az Adriáig s a magyarok irtalmas istene megsegített mindig.

Hanem az erkölcsi kárt helyre pótolni sokkal nehezebb.

Milyen perspective előtt álltunk a vihar előtt?! Az egész művelt világ el-

ismerését élvezték, egész Európa meghallotta és méltányolta a német császár elismerő szavait s amikor Ausztriában a harcok feneketlen mélységek felett ülték országbontó orgiáikat, a mi népünk mint egy ember állt, tömören, imponálva félelmetes erőt dokumentálva.

Láttuk, hogy elérkezett az ideje, hogy a monarchiában a magyar nép elfoglalja rég idő óta őt megillető vezérszerepét s hogy minden, de minden jel arra mutatott miképen — ami jogos régi vágyunk beteljesült.

Hova jutottunk ettől a ponttól? Mivé lettek szép reményeink? Az eloszló párázattal ezek is szertefoszlának?

Parlamenti életünkben helyreállt a rend és a békés munkálkodás ideje itt van.

Akik a romlásban segédkeztek, előljárnak a mentésben is. Felöltik ugyan a gondolat magától is, hogy nem lett volna helyesebb, ha romlás nélkül segédkeztek volna az országos ügyek felvirágoztatásának nagy munkájában?

De mincisen a ki megfelelhetne e kérdésre.

Hanem most már ugyis elmúlt s ma-napság ki törődik a tegnappal?

A bevonult nemzeti párt és a disszidens urak a jól végzett helyes munka után az alkotmány köré sereglettek. Tapasztatják a rajta levő sebeket, sérelmeket, amelyek nélkül pedig alighanem ellehettünk volna.

Mindegy. Ma ott állunk, hogy nagy

igen nagy tömege a komoly férfiaknak az ország felvirágoztatása végett együvé gyűlt. Legyen munkájuk sikeres, valósítsák meg a magyar nemzet ideálját és ne tévesszék szem elől, hogy „odaát“ meg mindig bomladozik minden.

B. Gy.

Változások. Politikai körökben az a nézet, hogy a Széll kormány alatt a miniszteriumokban is alapos változások lesznek. Az államtitkárok ugyan egyelőre maradnak, de egy két hónap múlva néhányat egészen új erők váltanak fel. A főispáni karban is fog változás lenni. Képviselő körökben beszélnek, hogy Bolgár Ferencz orsz. képviselőt, a Budapesti Tagblatt szerkesztőjét kinevezik a honvédelmi miniszteriumba miniszteri tanácsosnak.

A szabadelvűpárt körben esténként pezsgő élet uralkodik. A régi és új párttagok össze batátkozása rövid pár nap alatt tökéletessé vált s nagy csoportokban vidám ész fesztelen társalgás mutatja, hogy az egybeforradás megtörtént. Nagyban élénkitik az életet a pártnak kültagjai, a kik szintén nagy számban jelennek meg.

Felemlítjük ez alkalomból azt is, hogy a volt nemzeti párt vezetői meglátogatták a mult napokban Fejérváry Géza báró honvédelmi minisztert is, ki tudvalevőleg személyes indokokból már néhány év óta a volt nemzeti párt tagjaival szemben tartózkodó állást foglalt el. Ez alkalommal sikerült a nagyrészt félreértésekből származó differenciákat ezen félreértések felderítésével és a leglojálisabb nyilatkozatokkal eloszlatni, a mi a szabadelvűpártban általános örömet keltett.

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZÁJA

HA UJRA ZÖLDÜL . . .

Ha újra zöldül a világ
S a tiszta légben megfürödvé
Pacsirta zengi víg dalát:
Oh, visszatérek-é körödbe?

Ha újra zöldül a világ
S rózsák fakadnak minden ágon —
Néked nyílnak a violák:
Adsz-é egy szálat, kis virágom?

Zempléni Árpád.

A levél.

Írta: Madaras Gyula.

Szántó Lajos levelet ír.

A hivatalos aktákat fére toltta s finom „csont“ levél papírt vett elő s nagy gonddal rajzolja a betűket.

Valahogy egy sor görbén ne fusson, a stílus elég világos legyen, legyen benne szellem, mert hát egy pénzügyi fogalmazótól megvárják azt is.

Azért nagyon nehezen megy a dolog. — Kényes história ez: — megírni annak a leány-

nak, hogy szereti, imádja, de nem veheti el feleségül.

Három éve, hogy udvarol Szabó Piroskának s most kenyér törésre került a dolog. Az öreg Szabó sok köhögés, habozás után mégis csak megkérdezte, hogy hát: „édes öcsém, mi lesz a dologból. Az idő fut, a leány vénül s magától édes öcsém, más nem mer közeledni a leányhoz — mondja édes öcsém: elveszi a leányt? Jó, derék leány, ugy látom tetszik is, hát üssük nyélbe a dolgot.“

Bizony csak ugy csorgott az izzadság az öreg homlokáról s leste, várta, mit mond rá Szántó.

Szántó ur holnap estére ígérte a választ, mert hát meg kell gondolni, számot kell vetni magával.

Szabóéknál egész éjjel nem aludtak, izgatott volt az egész család.

Mi lesz a válasz?

A leány, az volt a legnyugodtabb, biztatta az öreget, hogy ne busuljon, ismeri ő Szántót, szeret mindennek nagy feneket keríteni, de azért elveszi az őtet.

Olyan bizalommal mondta ezt az a leány, hogy elhitte az öreg. De nem hunyta le szemét egyik sem.

Mi lesz ha el veszi, ha azt találja mondani, hogy az esküvőnek hat hét alatt meg kell lenni — mi lesz akkor.

Honnan vesznek pénzt, ad-e a butor kereskedő hitelbe butort, a többi kereskedő meg egyebet.

Mert hát tisztességes kelengye kell, egy

pénzügyi fogalmazó feleségének. — Pénz, az nincs. Egy sóraktár ellenőrnék kicsiny a fizetése, hát meg három leányt kell felnevelnie. Mikor bele fáradtak a tervezésbe, akkor elkezdtek tárgyalni, hogy mi lesz! ha nem veszi el a leányt.

A mama rögtön kimondta rá az ítéletet: piszkos, gazember lesz akkor! És így virradtak meg s mikor a felkelő nap sütött az ablakon, éppen arról beszéltek: mi lesz ha elveszi!

Még a kávé is csak ugy immel-ámmal itták, a kis Julesát kiküldték az utcaajtóba, lesse, várja a levél hordót.

Pedig nem tudták, hogy levélben fog jönni a válasz, csak érezték, hogy talán levélben fogja megírni. Szégyenlős ember, nem merné megkérni a leányt élőszóval. Vagy pedig, ha nem veszi el, akkor éppen, hogy csak levélben írja meg.

Borzasztó volt azt az időt elvárni, míg a kis Julesa jelentette: jön már, már látta a szegletben befordulni.

Egy örökké valóság volt az az öt perc, míg végre odaért a levélhordó s átadta azt az arany szegélyű kis borítékot a levéllel.

Tehát csakugyan levél!

Egész reggel várták s most, hogy a kezökben volt, most kérdik, most mondják egymásnak: levelet irt!

A leánynak volt csimezve, ő bontotta fel.

— Csak lassan, csak magának olvasta, a

Országgyűlés.

A főrendiház ülése.

márczius. 11.

A főrendiház szombaton ülést tartott, melyen Daruváry Alajos elnökölt. Mindjárt az ülés megnyitása után az elnök meleg szavakban emlékezett meg Apponyi György gróf-ról, majd bejelentette a főrendeknek Bánffy Dezső kinevezését.

A bejelentések megtétele után a felhatalmazási törvény került tárgyalás alá.

Széchenyi Imre gróf szólalt fel elsőnek törvényjavaslatnál. — Saját álláspontjának jelzésére kijelentette, — hogy nem helyes cselekedet a késedelmi kamatok a visszamenő időre is beszédni.

Samassa József egri érsek alkotmányjogi garanciát lát az adó meg nem fizetésében arra az időre, melyre a törvényhozás azt nem szavazta meg.

Idézi a törvény idevonatkozó szakaszát, mely egyenesen megtiltja a meg szavazott adó behajtását.

Lukács L. pénzügyminiszter bebizonyítja hogy a késedelmi kamatok behajtásának törvényes alapja van.

A főrendiház az idemnitást elfogadta.

Az u j o n e z j u t a l é k o t is megszávták.

Több kisebb jelentés tudomásul vétele után a ülés véget ért.

Este 6-tól 8-ig.

Helyi érdekek.

márcz. 12.

Nem valami érdekes légyott ideje a czimül felirt időszakoska, bár tagadhatatlan, hogy sokkal pikánsabb volna ilyesmiről beszélni, de már a hely, a hol a lapban közöljük, határozottan kizárja ennek a különben nem hálátlan tárgynak szellőztetését.

Egészen más az, a miről beszélni akarunk.

Este 6-tól 8-ig tartják az iparos tanoncok oktatását városunkban, tehát a késő esti órákban, a mikor a legtöbb ember már cdehaza van családja, vagy övéi között, pihenve a lefolyó nap fáradozásait.

Az iparostanonc legalább is felkél 6 órakor, de nyáron már 5 órakor munkához fog s így 13—14 órai sokszor nagyon is nehéz munkája után, mikor testi ereje már teljesen kimerül, akkor megy tanulni.

Nem lehet eredményt várni az ily tanítástól, mert hiszen a tanoncok már el

többi pedig leste, várta: mi hát a dolog, mit ír az az ember.

Egy arcz-izma sem rándul meg a leánynak, csak egy kicsit lesz sápadtabb.

És olvasta hangosan a levelet.

„Tudja, hogy szeretem s ha szívem ősz tőne nem csal, maga is szeret engem: legyen hát az én édes kis feleségem. — Az igaz, hogy csak három év múlva tehetem magamévá, de hát csak eljön az idő“

Nem tudta tovább olvasni, elkezdett sirni keservesen s görcsösen szoritva a levelet ujjai között.

Nem háborgatták . . . sir a boldogságtól . . .

Nagyon megvoltak elégedve a válaszal. Elveszi a leányt s nemis mindjárt. Három év alatt lehet gondoskodni a kelengyéről.

Egy óra múlva mikor az öreg Szabó már a hivatalban volt, lelkendezve futott érte a kis Julis: Jöjjön mert mindjárt meghal. És alig tudta megmondani, hogy ki akar meghalni: Piroška akart meghalni.

— Ilyen ostobaságot csinálni! Magára löni, akkor mikor azt hiszik, hogy most a legboldogabb.

A szívébe skart löni, de hát nem leány kezébe való való a fegyver . . . Csak a nagy ijedtség . . . egy kis alig félcentiméternyi mély seb a bordája alatt, ennyi az egész.

vannak csigázva estére s inkább pihentetni akarják tagjaikat, mint erőltetni magukat a figyelésre, a tanulásra.

De a tanár uraknak se lehet ez a késő esti tanulás kedvük szerint, mert hiszen ők is tanítanak a nap egész folyamán s a szellemi munka estére már kimeritheti erejüket.

A mai nehéz viszonyok közt azonban vállalkozni kell a mellékjövedelemmel járó foglalkozásra, mert hiszen a fizetés ugy is elég gyenge, a piac, meg mindenben szerfölött drága.

Tanár vagy tanító és tanítvány tehát a kimerülés tagadhatatlanul létező jelenségeivel kezd a munkához. Hát bizony nehéz feladat tanítani is, tanulni is. De hát muszáj, ugy kell annak lenni s török magukat kölcsönösen, hogy eredmény legyen felmutatható.

Hát mi nagyon sajnáljuk őket, s szívből kívánnánk, hogy helyzetökben változás állna be, a mi talán nem is lehetetlen.

Nem új dolog ez az ajánlat, hogy a tanórákat korábbra tegyék.

De a mesterek tüstént feljajdulnak, hogy ők nem nélkülözhetik a tanoncokat, jó az iskolának akkor is, a mikor ők már különben sem veszik, mert nem is vehetik hasznukat.

A mester uraknak azonban nem igen van e tekintetben nagy igazságuk, mert gondolóra kell venni, hogy sok tanonc alig van túl a 12 éven, a kinek talán tulságosan is sok 14 órai elfoglaltság után még két órát az iskola padjain tölteni s a mikor nem lehetetlen, otthon újabb dolog is várhat reá.

Szerény nézetünk az, hogy a tanoncokat nem kellene oly tulságosan kihasználni főképp az első években, hogy a különben is hiányos szellemi képzettségök előnyösebben pótolható legyen.

Ugy a tanítók, mint a tanulók határozott előnye lenne, ha például szerdán s szombaton délután két órakor kezdődnének a tanítások s öt órakor befejeztetnének. A vasárnapi tanításokat pedig határozottan be kell szüntetni, hadd legyen az valódi munka szünet. Még vallástanításra sem kellene e napot felhasználni, hisz dr. Wlassics még otthon se akarja engedni a tanulókat vasárnap tanulni s mért lennének ez az iparos tanoncok a kivételek, a kik igazán rászolgálnak egy heti sulyos munka után a vasárnapi pihenőre.

Tessék módott találni, hogy ez a dolog is a mai időknek megfelelően rendeztessék.

Nemó.

Még a levelet is keresztül lötte. Alig lehet megerteni, minden harmadik, negyedik szót elvitt a golyó

De azért ott kint a konyhában összedugják a fejöket a leányok, s ugy olvassák találgatják a hiányzó szavakat.

De furcsa is így az a levél, milyen más képen hangzik.

... szeretem, imá . . . de . . . igények . . . tartozunk é társada . . . azt hiszem bele örü . . . de hát meg kell . . . majd elveszi lehet, hogy boldog.

Bolond egy levél — össze néz a két leány — s egymás szeméből olvassák azokat a hiányzó szavakat.

Szinte jól esett egy hosszút sirni utána

Korhadt fakeresztek*)

Sokat jarkáltam szerteszét a világban, világban. Alltam a San Grnaro templom er kéjén, bámultam a dicső Nápolyt s két ten gerőblét, az olthatatlan tűz Vezuvval, Sorrento sötétzöld olajfaerdőivel, Castellamare és

*) Ezt az elbeszélést a szerző szívesességéből a „Korhadt fakeresztek“ című kötetből közöljük, mely ma jelent meg a Singer és Wolfner kiadásában, Budapest: Ára frt 1. 40.

II. Rákóczy Ferencz hamvai.

A II. Rákóczy Ferencz erdélyi fejedelem és anyja Zrinyi Ilona hamvainak hazaszállítása érdekében megindult újabb mozgalom vezetői gróf Széchenyi Odón basától várják a felvilágosítást arra nézve, hogy mi módon volna a kegyeletes terv megvalósítható.

Thaly Kálmánnak Rákóczy sirjáról irt munkáját olvasva, arra a következtetésre kell jutni, hogy a hamvak hazaszállítása nagy nehézségbe fog ütközni a galatai St.-Benoit-rendház részéről, amelynek templomában a Rákóczy-család nyugszik.

Mikor Thaly Kálmán és Fraknoi Vilmos 1889-ben kieszközték a Rákóczy sírok fölbontását, a rendfőnök előrelátva a magyar nemzetnek a hamvak hazaszállítása iránuló óhaját, feltétlenül szabta ki a tudósoknak, hogy nem fognak mozgalmat indítani a hazaszállítás végett.

Ezt a feltételt irásba is foglalta a rendfőnök s a tudósoknak alá kellett azt írniok. Thaly a feltételeket ismertetve, ezt a részt következőleg írta le: »4. Ereklýeket a fejedelem koporsójából vihetünk magunkkal, de igérjük meg, hogy Rákóczy hamvainak az ő templomukból elszállítása végett hazánkban agitációt mi nem kezdendünk.«

Igaz, hogy ezt a feltételt ugy is lehet értelmezni, hogy ők — Thaly és Fraknoi — nem kezdenek mozgalmat, de azért mások kezddhetnek; a feltétel azonban kétségtelenül arra czélzott, hogy a rendház nem hajlandó megengedni a hamvak elszállítását s nem volna kedvére, ha e végett mozgalom indulna meg.

Thaly Kálmán 1889-ben jelen volt a Rákóczy-sírok felbontásánál és kétségtelenül meggyőződött arról, hogy II. Rákóczy Ferencz és fia, József, továbbá Zrinyi Ilona és gróf Bercsényi Miklósné hamvai a galatai St. Benoit-rendház templomában nyugosznak. Rákóczy Ferencz koporsója a templom déli főfala mellett a legszélső nagy talpkő alatt fekszik s a koporsónak nyugati, vagyis a fej felőli szélesebb vége egy vonalban esik Zrinyi Ilona emléktáblájával, mely a falba van bevésve. Zrinyi Ilona koporsója közvetlenül a Rákóczy Ferenczé mellett van.

A fejedelem czédrusfa-koporsójának színe a régiségtől zöldes-barna. Kivülről hajdan selyemmel volt bevonva. Hossza — Rákóczy igen magas természetek meglehetően 1 méter és 92 centiméter. A csontokon talált ruhafoszálányokból ítélve, Rákóczyt gazdag francia ruhában temették el. A drága hamvakat nagy kegyelettel őrzí a rendház

Posilippo piros fehér házaival beszélve. A szent Péter templom tetejéről hallgattam a harangok zugását, melyek a feltamadást hirdették, az örök város lakóinak. A Mont-Marte csucsárról bámultam le a világ fővárossának lázas nyüzsgésére. A norvég fjordok között hallgattam az északi szél üvöltését, mely tán azért fájdalmasabb ott fent, mert a szélvész testét az éles sziklák megtépi.

És mégis, és mégis . . . Mihor hazaértem csendes othonomba, éjszakai álmaimba nem lopóztak be Nápoly szépségei, Róma nagy emlékei, Páris gyönyörei s Norvégia vad tájai Ébre, emlékemben sokszor visszavarázoltam a napokat, melyeket ott töltöttem. De álmaim máshová vezettek.

Évekkel ezelőtt a Hargitán, a nagy székelly havason utaztam keresztül. Teljes pompájában ált az erdő, az ég felhőtlen volt s a hálás madarak legszebb dalukkal dicsérték a teremőt.

S mikor lassan kapaszkodtunk fölfelé, egyszer csak egy sirdombot pillantok meg, korhadt fakereszten. Azután egy másik sirdomb, harmadik sir . . . negyedik sir . . . ke reszittel vagy a nélkül . . . A kocsis megemeli kalapját.

— Micsoda sírok ezek?

— Honvédsírok.

Egyről-másról.

Márczius.

Várjuk a gólyákat. Hosszulábu piros csőrű komoly szép madarak, — hol késtek olyan sokáig?

A háztelön ott a fészek, alig-alig, hogy egy keveskét megezibálta a szél — mert hejh jó időjárás volt ám erre mifelénk. — Nem is fáztuk, nem is dideregtünk; édes keveset tudtunk a térről, tavaszban éltünk boldogan.

Nem is kellett volna netek utra kelnetek komolyképű, hosszulábu madarak, — ahogy mi kiteleltünk, kitelelhetetnek volna itt ti is. Künn a faun a gyerekek el-elnéznek okos szemekkel arra messze, a fűszeres levegőjü dél felé.

Ha egy kicsit mozdul a levegő, azt hiszik, hogy ti jöttök: kelep, kelep nagy szárny csattogtatással, hogy megtelepedjétek a régi portán, s uraskodjatok ott tovább. Készen van már minden, induljatok hát! Tudom most nagy bőlesen közgyűléseztek. Menjü-e maradjunk-e?

A könnyelmű fiatalok persze, persze hogy indulni akarnak. Bizony ne maradjunk itt tovább. Keljünk utra, nem vesz meg bűnünket az Isten hidege.

Az öregek, a tapasztalt öregek azonban egészen más nézetet vannak. Még várjunk, még foga van a télnek még nem lehet. Hiába mégis jó az öreg a háznál!

A telegramm huzalok árválkodnak. Az ősszel valami kedves ismerősök váltak meg tőlük.

Őszi szép napsugárban e huzalokon süt-kéreztek a fecskemadarak. Itt tartották a családi tanácsot, hogy meghányják-vessék ügyes bajos sorukat.

A huzalok egyhangú berregésébe belevegült a fecskemadarak csicsergő beszéde. Olyan édes volt ezeket elhallgatni. — Egyik jobban kárált, — mint a másik s volt olyan is, aki a társát semmi áron sem akarta szóhoz engedni.

Ez amolyan pletykázó teremtes lehetett, megérett arra, — hogy nagy hívséges látogatója legyen a délutáni kávé ozsonnáknak.

Mert a kávé ozsonnák arra valók, hogy az ott levők az ott nem levőkről leszedjék a bört. Skalpirozzák őket, mint az indiánok szokták. Persze annál jobban, minél erősebb a kávé s minél kevesebb benn a cukor. De igen messzire eltalálunk kalandozni a tárgytól, hiszen a fecskékről az Isten madarairól beszéltünk.

Hogy itt hagytak bennünket az ősszel,

— Kik vannak alattuk eltemetve!

— Ki tudná a nevüket megmondani? Negyven esztendeje annak uram. Elestek a forradalomban. Isten nyugosztalja meg őket haló porukban.

— Amen.

Hallgatagon haladtunk odább, a vadvirágos sírok elmaradtak

... És mikor a Branyiszko csucsán átkeltem, megint csak ott láttam a vadvirágos elhagyott besüppedt sírokat, a korhadtt félredőlt fakereszttel...

A fuvaros megemelte süvegét és keresztet vetve magára, imádkozott az ismeretlen halottakért...

Hallgatagon haladtunk tovább, a vadvirágos sírok elmaradtak.

Elmaradtak ébrenlőtem óráiból is, de álmaimban ezek kerestek fel s nem a boulevardokon, a korzókon és a galériák alatt, hanem elhagyott temetőben és szétaposított sírok közt bolyongtam álomvilágomban.

... Egy holdvilágos tavaszi estén Nagy-Kátáról Pándra mentem parasztszekéren. Szalmán fekve szundikáltam, mikor a kocsis megállt

— Hol vagyunk?

— A Tápió hidja előtt.

azóta nem is berreg, nem is bug olyan szépen a telefonhuzal. De a gyerekek — mindig csak a gyerekek! — máris sejtenek valamit. — Néznek-néznek a levegőgömbbe, egyszerre csak kipirul az arcuk s cseng ajkukról az ismeretes nóta:

— Fecskét látok, szeplőt hányok...

A márcziusi ibolyákkal új élet köszönt reánk.

A beteges, a nyomasztó állapotból szépen kivetkezdünk. Frisebb lesz a kedély, nagyobb az életkedv s ezt mind a márczius éltető fűszeres levegője teszi. Most már nincs egyéb hátra, minthogy fehérvirágaikat meghozzák a mandolafák s óbredjenek a méhek, hogy zümmögésük belevegyljön a madarak énekébe.

Hölgyek járnak-kelnek az utcákon. Félig meddig már tavaszi ruhában. Olyan ingerlően szépek!

A sok tarka-barka napernyő mint valami színes szalag nyulik végig az utvonalon. A sárga cipellőcskék előkerülnek. A tavaszi portól megletek tisztítva szépen, most ismét tapodhatják a langy meleg port.

S a kirakatok szintén hurezolkodásba kezdenek.

A sok nehéz téli kelme csudagyorsasággal eltűnik belőlük, hogy helyet adjon a tavaszi cikkeknek.

Nyomdák mostanság más anonezot nem is nyomnak, minthogy:

„Itt a legszebb tavaszi toilették kaphatók.“

„Hallatlan olcsó ár.“

„Bámulatos kiszolgálás.“

És fogynak a márcziusi kelmék és fogy a márcziusi sör.

A gólyák, a fecskék pedig erősen készüldnek, hogy visszatérjenek szép Magyarországra, — mely mégis a legkedvesebb nekik.

Figura.

Márczius 15.

A nagy naphoz méltó kegyelettel fog városunk közönsége ünnepelni holnapuán.

Természetes, mint 51 év előtt, úgy most is az ifjuság viszi a vezérszerepet s ők állapították meg az ünnepségek sorrendjét.

A nagy közönség bizonyosan részt fog venni a nagy ünnepségben, hogy emelje annak erkölcsi értékét a lehető legnagyobb mértékben.

Az ünnepély sorrendje ime ez lesz:

... Ott álltunk a tápió bieskei csatásikon.

A hold sárga fénye vontá bé két oldalt a mezőt. És a mint fölemeltem a fejemet, a sárga fényben újra megjelentek a korhadtt fakeresztek, a behorpadt sírok... egy... tíz... S mikor felugrottam és szénéztem, szemem előtt, jobbra és balra, előttem és mögöttem a névtelen halottak keresztjeinek százai, ezrei sorakoztak egymás mellé... mintha tekintetem előtt megnyúlt volna a határ... a végtelenségbe láttam... az egész ország megnyílt előttem... s a meredek bécekről, a csöndes völgyekből, erdők alól, patakok és zuhatagok mellől névtelen fakeresztek tárták felém száraz fekete karjukat...

És akkor megértettem, hogy mit mondanak ezek a fakeresztek.

Az ismeretlen hősök, a névtelen vértanúk, a kicsinyek, az elfeledettek emelik felém száraz csontkarjukat.

Azok, a kik ezrével hullottak el a mezőn s jejtelen sírukban alusszák örök álmukat.

Azok, a kik kimentek, a hir, a dicsőség legkisebb reménye nélkül... csak szenvedés, csak halál várt rájuk... de a nemzet becsületét megmentették.

Azok, a kiknek csontjaiból emelkedtek

I. Délután 2 óraker a Petőfi-szobornál a kollégiumi lépcsőházban.

1. Talpra magyar. Énekli a Petőfi Dalkör.
2. Talpra magyar. Szavalja Szabó Miklós.
3. Alkalmi beszéd. Tartja Kun Béla.
4. Szent nyomok a segesvári csatáren. Költemény Váradi Antaltól. Szavalja Acsay Lajos.

II. Délután háromnegyed 3 óraker a kollégium udvarán.

1. Tied vagyok, tied hazám. Énekli a Főiskolai Énekkar.
2. 1899. márc. 15-én. Pályanyertes óda. Irta Kun Béla, szavalja Szentiványi Sándor.
3. Emlékbeszéd tartja Kovácsy Kálmán.
4. Hymnus. Énekli a Főiskolai énekkar.

III. D. u. háromnegyed 4 óraker a városháza előtt.

1. Csatadal. Énekli a Városi Dalárda.
2. Talpra magyar. Szavalja Szacsavay Sándor, a debreczeni színtársulat tagja.
3. Ünnepi beszéd. Tartja Sipos Béla.
4. Szózat. Énekli a városi dalárda.

Az ünnepélyt rendező bizottság ez uton hozza tudomásra, hogy a Petőfi szobornál lefolyandó részén az ünnepélynek csak jeggyel lehet részt venni. Jegyek a színházi pénztárnál 5 óráig. Máskülönb az ünnepélyre külön meghívók nem fognak kibocsátatni, hanem a város közönségét ezen az uton hívja meg az ifjuság.

A kereskedő ifjak önképző egyesülete szokásaihoz híven, ez évben is márczius 15-iki ünnepélyt rendez a kereskedő társulat palotájának dísztermében, mely alkalommal dr. Kardos Albert főreáliskolai tanár alkalmi felolvasást fog tartani, az egyesületi tagok pedig szavalattal fognak közreműködni.

Meghívó márczius 15-iki ünnepélyre. Debreczen ev. ref. főiskolánk tanári kara az idén is megünnepeli márczius 15-ét a főiskolai imateremben. A reggeli 9 óraker kezdődő hazafias ünnepélyre, melynek központja főiskolánk egyik tanárának emlékbeszéde leendő tisztelettel hívom meg városunk érdeklődő nagyközönségét. Csiky Lajos, akadémiai igazgató.

A kollégiumi imateremben márczius 15-én a tanárok által rendezendő ünnepélyen az emlékbeszédet Nagy Elek főgymn. tanár fogja tartani.

a hadvezérek és államférfiak nagyságát hirdető emlékoszlopok s a kinek dicsőségéről talán csak az esti szellő tud, mikor a sirjukon fakadt virágokkal sutogva játszadozik.

És akkor fölemelkedtem, levettem a kalapomat és két ujjamat a sápadtt holdvilág felé emelve megfogadtam, hogy a mi tehetőséget Isten belém adott, azt a tehetőséget arra fogom használni, hogy az utolsó nemzeti eposz kicsiny alakjainak egy szerény monumentumot fogok állítani.

Igy született meg ez a könyv.

Vannak benne való történetek, poros aktákból, egykoru levelek megsárgult betűiből, még élő kortársak szóbeli előadásából kihámozva.

Vannak benne fantasztikus históriák, melyekkel az akkori emberek szilaj lelkét óhajtottam jellemezni... Némelyik történetben a magam részét álmaim regéim el... Itt ott vidámabb hurok pendülnek meg a mindennapi tábori életnek, a jókedvű, egyszerű katonafiúk, memzeterők gondolkodásmódjára ecsetelésére...

Szívemből jött. Fogadják szívükbe.

Közgyűlések.

Az István-gőzmalom közgyűlése.

Az István-gőzmalom, városunknak ez a hatalmas gazdasági intézménye, mely nem rég ülte meg nagy fényvel fennállásának félévszázados évfordulóját, tegnap tartott közgyűlésében számolt be részvényeseinek az ötvenedik esztendő eredményéről, mely méltó régi, megérdemelt jó nevéhez és tekintélyéhez.

A közgyűlést a kereskedelmi akadémia disztermében tartották. A közgyűlés elnöke **S e s z t i n a** Lajos volt, a jegyzőkönyvet pedig **d r. I r i n y i** István jogtanácsos vezette.

Az igazgatóság jelentését **M a y e r** Emil ügyvezető tanácsos olvasta fel s a jelentés legelőször is visszapillantást vet a múlt évi december 11-én rendezett fényes sikerű jubileum lefolyására s közli br. **Dániel Ernő** volt kereskedelmi miniszternek a malom működését, üzleti elveit és fokozatos haladását dicsérő szép levelét.

A jelentés ezután a múlt év üzleti eredményét tárja fel. Az év első felében az 1897-iki kedvezőtlen aratás behatása miatt csak áldozatok árán dolgozhatott a vállalat és csak a kisebbik malomban. Az 1898-iki aratás végre fellendítette a pangó üzletet s a malom teljes örlőképességét kiaknázhatta az igazgatóság s kielégítő haszoneredménnyel zárhatta le a mérleget.

A kétségé vált követelések, továbbá az alapszabályszerű jutalékok és az értékesítőnek rovasára könyveit 29.431 frt 97 kr. és egyéb kopásokért 3269 frt 61 kr. levonása után a múlt évről áthozott 248 frt 18 kr. nyereség maradvánnyal együtt:

62.466 frt 77 kr. állt a közgyűlés rendelkezésére.

E nyereség felosztására nézve a következő indítványt tette az igazgatóság:

- 55,530 frt -- kr. fordítottassék osztalékfizetésre s ez esetben minden 100 forintos névértékű részvény után 15 frt osztalék lesz a 28. sz. szelvény ellenében a társulat pénztáránál, vagy a debreczeni Ipar és Kereskedelmi-banknál Budapesten (Gizella-tér) folyó évi márczius 15-től kezdve fizetendő;
  - 3,500 frt -- kr. esatoltassék a rendes tartalék tőkéhez.
  - 1,500 frt -- kr. könyveltessék a hivatalnokok nyugdíjalapjához.
  - 1,200 frt -- kr. osztassék ki jótékony czélokra, a fent maradó
  - 737 frt 77 kr. pedig vitessék előre az 1899. év javára.
- 62,466 frt 77 kr. összesen.

A közgyűlés vita nélkül egyhangulag elfogadta az igazgatóság előtérjesztését, jóváhagyta a bemutatott mérleget és megadta a felmentvényt. Végül az igazgatóságból sorrend szerint kilepett **Szabó Kálmán** és **Nemes Kálmán** újból megválasztották.

II.

A Közgazdasági-bank közgyűlése.

A Közgazdasági bank tegnap tartotta a évi közgyűlését **d r. Király Ferenc** orsz. képviselő elnöklése mellett. Huszonhárom részvényes, 380 szavazatra jogosítva lévén jelen, a közgyűlés határozatképes volt. A jegyzőkönyvet **d r. Holländer Dezső** jogtanácsos vezette; hitelesítésre **S z e n t K i r á l y i** Tivadar és **D a r v a s** Izidor; a szavazatuk összeszedésére **S z e n t K i r á l y i** Tivadar, **H o r v á t** István és **N a g y** Jakab kérték fel.

Az igazgatóság jelentése szerint bár a pénzpiacra nehezedeó súlyos viszonyok nyomásztól hatottak némely üzletágra s óvatosságra indították az igazgatóságot. Mindazonáltal a múlt évi zárszámadások eredménye

kielégítőnek mondható sőt az előző évi nyereséget mintegy 2000 frttal túlhaladta mert 22.787 frt 65 kr tiszta nyereség mutatkozik. A nyereség felosztási tervzeténél különös figyelemmel volt az igazgatóság a tartaléktőke gyarapítására, mert az alapszabályszerű tartalékozásokon kívül még 4677 frt 34 krt javasolt a tartaléktőkéhez csatolni amely ezáltal 40.000 frtra emelkedett. A részvényesek között 12.000 ft osztalékot fizetnek ki, ami 6% kamatozásnak felel meg. A nyugdíjalapot 1000 frttal segítik és 200 frtot fordítanak jótékony czélokra.

A közgyűlés az igazgatóság és felügyelő bizottság egyező javaslatait elfogadta s részökre a felmentvény megadta.

Ezután a választásokat eltette meg a közgyűlés. Igazgatósági tagokul a kilépett **d r. Király Ferenc** és **Lukács Armin** s az igazgatótanács kilépett tagjai: **L i c h t s c h e i n** Sámuel, **Nánási Oláh József**, **Szikszay S z a b ó** József és **B e k é n y i** Ottokár ujjalag megválasztottak. A lemondott **Berger Jenő** és **Wolafka Antal** helyébe pedig **H o c h f e l d e r** Jakab és **P o l g á r i** Bálint léptek.

A felügyelő bizottság tagjai lettek: **L i c h t s c h e i n** Dezső, **G y ö r f f y** Aladár és **Á r o n** Jenő (uj); pótagul **d r. P a l l a y** Béla választott meg.

III.

Az Ipar- és Kereskedelmi bank közgyűlése.

Harminezkettedik évi rendes közgyűlést tartotta tegnap d. e. a debreczeni Ipar- és Kereskedelmi-bank saját helyiségében. — **S e s z t i n a** Lajos igazgatósági elnök vezette a közgyűlést amelynek határozat hozatal képessége konstatálva a jegyzőkönyv vitelére **d r. Kola János** orsz. képviselő jogtanácsost kérte fel.

Az igazgatóság jelentése szerint a múlt évben is fennállott kedvezőtlen közgazdasági viszonyok dacára a 11235 frt 17 kr tiszta nyereség mutatkozik. Ennek felosztására nézve az igazgatóság a felügyelő bizottsággal egyetértve azt javasolta, hogy az alaptőke 4 százalékos kamatozásának megfelelőleg osztalékul 6000 frt fizetessék; A fennmaradó 5235 frtból pedig a felügyelőbizottság, igazgatóság és ügyvezető szabályszerű jutaléka kifizetése valamint a tartaléktőke és nyugdíj alap 5, illetve 1 százalékos gyarapítása után 4000 frt szintén a tartaléktőkéhez csatoltassék, 449 forint 60 krajczár pedig új számlára vitessék előre.

Néhai **Holländer Gyula** ügyvezető igazgató özvegye kegydíj iránti kérvényét az igazgatóság javaslata értelmében kedvezőleg intézték el.

Az alapszabályok megváltoztatása is napi rendre volt kitűzve, de részvények fele nem lévén képviselve a fennálló alapszabály szerint ez ügy nem volt tárgyalható.

Az igazgatóságból kilépett **Gaszner Károly** és **Tóth István** ujjalag megválasztottak; az ügyvezetővé választott **Varga Ferenc** helyére pedig **Muraközi Aladár** lépett. **Lewitter Miksa** távozása folytán a felügyelő bizottságban is megüresedett egy hely. Ide **M á r k** Endre kollegiumi ügyész, ügyvédi kamarai elnököt választották meg.

N A P I H I R E K.

Debreczen, 1899. márczius 13.
Időjárás.

A központi meteorologia intézetnek Debreczenbe küldött távirati jelentése szerint a következő időjárás várható.

— márczius 13 —
— Száraz. — Hőemelkedés. —

M u l a t s á g o k.

Márczius 15. Az 1848/49-iki honvédek tánczvigalma a «Koronac» disztermében.

Márczius 15. A «Petőfi dalköre» társas vacsorával egybekötött hangversenye a «Bika» disztermében.

Márczius 16. Szállodások, vendéglősök, kávézó és koremsárosok tánczestélye a «Bika» szálloda disztermében.

A csók halála.

New-York állam törvényhozása elé **L i n d l e y** asszony, mint egy nőegyesület elnöke azt az indítványt terjesztette, hogy a törvényhozás hozzon törvényt a csóknak, mint erkölcsstelen és egészségtelen szokásnak betiltása ellen.

Elégiát szeretnék írni,
Siralmas, fájó bucsu-dalt,
Siratni sok elszálló szépet,
Mely már mi tőlünk messze tart,
Siratni sok ragyogó álmot
S az álmot üldöző valót,
De a bánat elfojtja könyvem,
Haldoklik, meghal már a csók,
Haldoklik, meghal már a csók.

A földi üdv, az égi mámor
Elűzve, nem kell senkinek,
A szív kihült, hevülni nem tud,
Fagyos, kifosztott, jéghideg.
A csókok édes mámorában
Nem sugnak édes, balga szók,
A csók nem ad már boldog üdvöt,
Haldoklik, meghal már a csók,
Haldoklik, meghal már a csók.

Az ifjuság, poézis elszáll,
Nem irok én dalt már soha
Dalolnék, de miről daloljak?
Ez a kor nem a dal kora.
Édes-kinos szerelmi nóták
Nekünk többé már nem valók, —
Elmerül a nóták világa,
Haldoklik, meghal már a csók,
Haldoklik, meghal már a csók.

Bandi.

— **Bizottsági ülés** Tegnap délelőtt a városháza nagy tanácstermében ülést tartott a párisi világkiállítás ügyében alakult bizottság **Simonffy Imre** kir. tanácsos, polgármester elnöke alatt. **Roncik Lajos** előadó ismerteti a párisi kiállításban való részvételt illető eddig történt megállapodásokat majd az arra vonatkozó tájékoztatást olvasta fel s egyben ismerteti a kormánybiztos által megküldött utmutatót mely feltünteti, hogy Debreczen város miképpen és minő anyagokkal vegyen részt a kiállításban. Többek hozzászólása után elhatározta a bizottság, hogy az ügyet tanulmányozás végéig egy öt tagból álló szűkebb körű bizottság nak adja ki mely hivatta lesz a kiállítás programját elkészíteni.

— **Than Mór meghalt.** **Th an Mór**, egyik legnagyobb magyar történeti festő, mint egy Triestből érkezett távirat jelenti, meghalt. A magyar festő-gárda egyik büszkesége szállott a sirba vele, ki hazájának s hazája művészetének mindenütt dicsőséget szerzett. **Th an Mór** Ó-Becsén született, gymnaziumot Kalocsán, jogot Pesten végzett. Részt vett a szabadságharcban, melynek leverése után teljesen a művészetnek szánta magát. Nagyobb festményei örökbecsűek s különösen művészi értékűek magyar tárgy freskói. Néhány évvel ezelőtt őt hivta meg gróf **Csáky Albin** kultuszminiszter a muzeumi képtár élére. De pár év múlva megvált állásától, eladta összes vázleteit a kormánynak és Triestbe költözött. Ott érte utól hosszabb betegség után tegnap reggel a halál.

— **Nánássy László temetése.** Az egész Debreczen részvéte mellett temették el tegnap délelőtt az elhunyt **Nánássy Lászlót**. A temetésen köz és társadalmi életünk minden kitűnősége jelen volt. A koporsó felett **D i c s ő f f y** József lelkész mondott megindítóan szép imát, aztán pedig a főiskolai kántus énekelt gyászdalokat. A koszorúktól borított koporsót nagyszámu résztvevő közönség kísérte utolsó útján a **K o s s u t h** utcái temetőbe.

— **Bemutató látogatások.** Szártozy Rezső ezredes, a helybeli 80-dik honvéd gyalog dandár parancsnoka végleg letelepedve városunkban, a parancsnokság átvétele után kedves nevével együtt most eszközlik a bemutató látogatásokat. A dandárparancsnok különben már megtette látogatását a polgári hatóságok fejeinél is. Természetes, hogy városunk legújabb előkelő tagjait a legelőzékenyebb udvariassággal fogadják.

— **Haiál és öngyilkosság.** Az élet gyakran ráczáfol azokra az igazságokra, miket róla hirdetünk. Szeretünk már mindent tagadni, a mi a szívvel s mélyebb érzésekkel kapcsolatban van s csak akkor döbbenünk meg igazán, midőn kiderül, hogy a mit igazságnak tartottunk, az csak roszal levont következtetés. Guthán János egyszerű kályhás ember volt. Nem voltak élet-teóriái. Nem akart tagadni semmit azokból, miket még mint gyermeknek a szívébe oltottak. Szerette az ő hűséges feleségét, nem mint a regényekben, hanem egyszerű, meleg szívvel, igazán. S mikor a szeretett asszonyt sirba vitte a halálos kór, Guthán János nem filozofált, mint mi tennők modern emberek, hanem érezte, hogy az az asszony az ő életét is elvitte s neki tovább élni nem lehet. Követte feleségét a halálban. Öngyilkos lett, felakasztotta magát. Tegnap délután temették el őket nagy részvét mellett egy megásott széles sirban, a mely a temetőben is bizonyossága a szerelem örök hatalmának.

— **Meghívás.** A folyó 1899. évi márczius hó 14-ik napján, kedden délelőtt 10 és fél órákor a városháza nagy tanácstermében tartandó rendkívüli bizottsági közgyűlésre. Tárgvak: 1. Több városi bizottsági tag irásában beadott indítványa a Széll Kálmán m. kir. miniszterelnök ur és az általa megalakított magyar felelős kormány üdvözlése és működése iránti bizalomnak felirat útján kifejezése tárgyában; ezzel összefüggésben Széll Kálmán miniszterelnök ur leirata a város közönségéhez, melyben azt magyar miniszterelnökké kinevezetése és miniszter-társainak kinevezetéseiről értesítvén, a törvényhatóság támogatását kéri — tanácsi előterjesztés kíséretében. 2. Hegedüs Sándor kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur leirata törvényhatóságunkhoz, melylyel miniszterre kineveztetését tudatja és a város támogatását kéri — ugyancsak tanácsi javaslattal. Debreczen, 1899. Márczius 12. Gróf Degenfeld József főispán.

— **Tolvaj regény elárúsító.** Azt hiszszük, mindenki ismeri azokat az irodalmi vigéczeket, kik ponyva-becsű férczmunkák elárúsításával foglalkoznak, de — mint a példa mutatja — más nemű foglalkozástól sem riadnak vissza. Ma a rendőrség letartóztatott egy Rozenthál Henrik nevű 19 éves, lévai születésű könyv-vigéczet, ki Feldmann Dávidné Tizenhárom város 30-ik számú lakásába könyvárulás czímen bement s onnan egy ötförintos papírpénzt ellopott. A pénzt megtalálták egyik könyvébe és most büntetését várja a regényben utazó vigécz. A ponyvaregények pedig olvasatlanul, busan pihennek a rendőrségnél és senkinek sem okoz lelki nyönyörűséget sem »A sirtitka« sem pedig »Irm a vagy egy rítózat« karácsony éj története. Különböztetjük a közönséget ezektől a kétes existenciáktól, kik azonfelül, hogy értéktelen sületlenségeiket rátkalmálják az emberre, még a tulajdon fogalmait sem igen tartják tisztelthen.

— **Tűzoltóink menetyakorlata.** A debreczeni önkéntes tűzoltó testület tagjai tegnap tartották ez évben első menetyakorlatukat.

Délután négy órákor zenével vonultak ki a laktanyából s gyalogoltak Hadháza s onnan vissza.

— **Az ifjuság ünnepe.** Megemlékeztünk már arról, hogy a főisk. ifjuság rendezősége Odry Árpádot, a szirtársulat tagját is felkérte az ünnepélyen való szereplésre. Mint most értesülünk Odry Árpád tudatta a rendezőség elnökével, hogy nagy elfoglaltsága miatt a jegjobb akarata mellett sem képes teljesíteni az ifjuság megtisztelő kérését.

— **Ünnep a Csepő-kertben.** Szentjóboly Kálmán csapó-kerti tanító, ki nek üdvös, eredményes felolvasó estélyeiről több ízben irunk dicsérettel, márczius 15-én ismét felolvasó estélyt rendez. A nagy nap emlékére rendezendő ünnepélyen többben fogunk szerepelni és semmi sem bizonyítja jobban a népies felolvasó estélyek jogosságát és üdvös voltát, — mint az, hogy a 15-iki felolvasó estélyre Roncsik Lajos kultur tanácsnok is megígérte megjelenését.

— **Bánatában.** Vedres Mihály közműves sokszor volt már büntetve részegeskedés miatt. Ma ismét a rendőrök szedték fel az utcáról, olyan tehetetlen állapotban volt. Azt vallja, hogy bánatában itta le magát, mert a szegények házából kicsapták — részegeskedés miatt.

— **Pályázat katonai ösztöndíjakra.** A Ludoviceumban és a honvéd főreáliskolában két olyan alapítványi hely üresedik meg az 1898-99 dik iskolai év végével, amelyekre Debreczen város közönségét illeti a bemutatási jog. A város alapítványainak egyik a Ludoviceumban, s az Andaházy Szilágyi Mihály alapítványainak egyik a honvéd-főreáliskolában vár betöltésre. Az ajánlásokot május 20 ig kell megtenni az alapító levelek feltetelei értelmében.

— **Petőfi ünnepély.** A debreczeni ev. ref. »Főgymnasiunai Önképző-Köre« a főiskolai énekkar közreműködésével 1899. évi márczius 19-én, a kollegium dísztermében Petőfi ünnepélyt rendez. Az ünnepély kezdete délelőtt háromnegyed 10 órákor. Az ünnepély műsora: 1. »Talpra magyar!« ifj. Szotvori N. Károlytól. Előadja a főiskolai énekkar. 2. Megnyitó beszéd. Tartja: Birtha István VIII. o., elnök. 3. Óda. Irta: Oláh Gábor VII. o. tan. Szavalja: Kun Zoltán VIII. o. tan. 4. Emlékbeszéd. Irta és felolvassa: Birtha István VIII. o. tan. 5. Komoly szavalt. Tartja: Balogh Ernő VIII. o. tan. 6. Kurucz nóták. Székács Gyulától. Előadja a főiskolai énekkar. 7. »Talpra magyar!« Szavalja Szabó Gyula VII. o. tan. 8. Humoreszk Irta és felolvassa: Szabó István VIII. o. tan. 9. Vig szavalt. Tartja Vég József VIII. o. tanuló 10 Szózat. Egressytől. Előadja: a főiskolai énekkar.

— **Sebes hajtás.** A rendőrség — nagyon helyesen — a legnagyobb szigorral kezd eljárni azok ellen, kik a legnépesebb utcán is veszélyes gyorsasággal hajtanak. Ma Dusa József hentes büntette meg a rendőrség, mert egyfogatu kocsiával örült sebességgel hajtott végig a fő-utcán. Hasonló szigorot kérünk a fiakkeres-kocsisok ellen is.

— **Botrány az utcán.** Valóságos utcai botrányt rendezett ma két inas a város egyik legnépesebb utcáján. Kövel és dorongokkal püfölték egymást s a rendőrök alig tudták őket szétválasztani. Szilágyi Lajos és Nagy Andrásnak hívják a jó nevelésű ifjakat, kiket a rendőrség szigoruan megbüntetett.

— **Verekedő munkások.** Takács Kálmán és Puskás Gábor nevezetű gyári munkások tegnap Fischer Mór hatvanutcai kocsmájában csinos kis botrányt rögtönöztek. Előbb az ott levő vendégeket zavarták ki, majd a kocsmában levő üvegeknek és poharaknak estek s halomra törték. — A rendőrség beakarta kísérni őket, de csak nehezen ment a

dolog, mert két ízben is el akartak szökni. A központon megéktelen szidalmakkal illették a rendőrséget és lakásukat sem akarták megmondani. A két garázda munkást hűvösre tették.

— **A Debreczeni Kerékpáros Egyesület közgyűlése.** A Debreczeni Kerékpáros Egyesület tegnap d. u. tartotta évi rendes közgyűlését Laszgalner Kálmán elnöklése mellett, aki hosszabb jelentésben számolt be a fiatal egyesület első évi működéséről. A jelentési tudomásul vették, a buzgó elnöknek köszönetet szavaztak s egyhangulag fölkérték, hogy az elnöki tisztséget továbbra tartsa meg. A zárszámadást elfogadták s a választmányi tagok számát hattal emelték föl. A magyar kerékpáros szövetségbe ezidőszerint nem lépnek be — hanem megbizák a választmányt, hogy a kérdési tüzetes tanulmány tárgyáná tegye. Utoljára következett a tisztújítás, melynek eredménye a következő: Elnök egyhangulag Laszgalner Kálmán. Alelnök: Berger Jenő, dr. Tüdös János Titkár: dr. Freund Jenő, Vásárhelyi József. Pénztárnok: Tikos József Ellenőr: Killer Viktor. Kapitány: Laszgalner Oszkár, Roth János. Menetparancsnok: Kálmánczhey Kálmán, Deák Zoltán. Háznagy: Redl Zsigfried. Orvosok: dr. Gáspár Géza, dr. Hütter Károly. Választmányi tagok: Berzöffi Vince dr. Berger Andor, Mattyasófszki Andor, Katz Lajos, Kálmánczhey Zoltán, Dézsy Lajos, Lehman Gusztáv, dr. Glück József, dr. Glück Géza, V. Szabó János, Tóth István: Póttagok dr. Burger Péter, Bakó Gyula.

— **A »Petőfi-dalkör«** márczius 15-iki ünnepélyére a városi tanács a maga kebeléből Bészler Károly, Hajdu Gyula és Király Gyula tanácsnokokat, Szabó József főszámvevőt és Varga Károly első aljegyzőt küldötte ki, hogy e hazafias ünnep estélyén a tanács is képviselve legyen. A társas vacsorajegyek már 100 darabon felül elkelték és hiszszük, hogy a végső határidőig márczius 14 esti 8 óráig a második 100 is egy darabig el fog kelni; e jegyek az ivtartokon kívül a meghívókon jelzett Csáthy, Mendelovics, Leidenfrost és Gyürky urak üzletében kaphatók.

— **Magyar anarchista.** A »Rendőri Közlöny« az utóbbi időben sorra közli azoknak az anarchistáknak névsorát és személyleírását, a kiket Svájezból és Romániából kitasítottak. Ezek mind olaszok vagy németek. A »Rendőri Közlöny« tegnapi számában azonban előfordult egy magyar név is. Valóságos fehér holló ez az államfelforgatók névsorában. A magyar anarchista személyleírása a következő:

»Kis János magyar alatvaló, született Bukovinában 1870 évi julius havában. Kis Lajos és Paulina fia, lakatos, testalkata közép, arca halvány, homloka magas, szemöldöke között felt, szemöldöke sötétbarna, bajusza, szakála sötétszőke, szeme orra, szája rendes.« (Romániából ki van utasítva.)

— **Főrendirazi ülés Debreczenben.** Tegnap vasárnap volt ötven éve annak, hogy az 1848/9-iki országgyűlés felsőháza összeülhetett. Szomorú ülés volt, a tagok vajmi kicsiny számmal gyűltek össze. A gyűlésről egyébiránt a ma ötven éve megjelent közlöny a következőket írja:

A felsőtábla első ülése Debreczenben. Jelen van 60 főispánból alig 4, huszonnégy püspök közül (a gör. nem egyesülteket kivéve) 2, a számtalan grófok és bárók közül alig néhány, a herczegek közül senki. Báró Perényi Zsigmond felsőházi alelnök üdvözlöven a Ház jelenlévő tagjait, annak, hogy eddig ülések nem tartattak, okául azt adja mert mindeddig a tagok nem gyűltek eleghendő számmal Debreczenbe. Jegyzőnek, a meg nem jelent jegyzők távollétében, Szentiványi Károly gömöri főispánt kéri föl. Báró Sztojka felszólítani indítványozza az elnököt, terjesztene elő a tagok névsorát; mely indítványt Ujházy aképp formuláz, miszerint egy küldöttség a Ház tagjainak névsorán végigmenve, terjessze mindazok neveit, kik kiküldetésben, vagy hivatalos foglalkozásban vannak távol, mind azokét, kik ok nél-

kül maradnak el. Hunkár e fölött a közel levő megyékben lakó felsőházi tagokat elnököleg meghívati akarja. — Történetek több módosítványok, határozat azonban nem hozott. Végül Szentiványi Károly olvassa a Pestről új évvel elindított, de Winndischgrätz herceg által letartóztatott orsz. küldöttség levelére kelt alsóházi határozatot; továbbá a nemzeti gyűlés együttmaradását a csatáról gyáván megfutamló katonák büntetését, a hadjáratok által terhelt nép fölségelését és a vész törvényeket tárgyozó alsóházi határozatokat, melyek mind egyhangulag el is fogadtatnak.

Színház.

M Ü S O R.

Hétfőn A V e r e s h a j u népszimű 3 felvonásban.

Kedden R á k ó c z y Ferencz, történeti szimű.

Szerdán diszeldadásul: Márczius 15. Irta; Szávay Gyula, utána A kápolnai csata történeti szimű.

Csütörtökön A F a u s z t o e s k a operette.

Pénteken G a s p a r o n e nagy operett Szombaton A G y u r k o v i c s l á n y o k. szimű.

Vasárnap, délután A r g y i l T ü n d é r I l o n a: este a Baba operette.

Szókimondó asszonyság.

Saurdou szellemesen megírt történeti sziműve elég szép számú közönséget vonzott a színházba szombat este.

Az előadás a jobbak közül való volt s a sikerért első sorban a czimszerepben jeleskedő K o m j á t h y n é t illeti a dícséret, kinek ezt az alakítását már többször élvezte és méltányolta a debreczeni közönség.

Mellette K o m j á t h y érdemel még elismerést.

Othelló.

Shakespeare-darab vasárnap este, határozottan merész vállalkozás.

A színház csak úgy kongott az ürességtől s a kis számú közönség állandóan unatkozott a más különben eléggé sikerült előadás alatt.

A tegnap estét egy sokat ígérő tehetség sikere teszi érdekessé, O d r y Á r p á d aratott nagy sikert C a s s i ó szerepében. Az a haladás, melyet tegnapi játéka mutatott, a legszebb reményekre jogosít s bebizonyította, hogy olesó hatásvadászatnál többet ér az állandó művészi törekvés.

Mellette F á y Flóra igaz és szép játéka keltett bennünk jól eső meglepedést.

S z a c s v a y Sándor J á g ó-ja méltó az ő nagy talentumához. Átgondolt, művészi alakítás volt.

K o m j á t h y Othellója pedig sokkal jobban ismert és méltányolt alakítás, mint sem hosszabb dícséretre szorulna.

A többi szereplők is megállták helyüket s az előadás nagyobb közönséget is megérdemelt volna.

Elmélkedések.

Valami ponyvaregényben olvastam egyszer ezt a passust: „a gróflovára bizta magát és az okos állat elkalandozott vele a hervadó őszi tájon.”

Ugye-e ezek megható szép sorok, anyyira szépek hogy ha ló volnék, hát a grófra biznám magam, viszont ha gróf volnék, a lovamra biznám magam, hogy elkalandozék velem a hervadó őszi tájon.

Miután azonban — gróf nem vagyok, a tollamra bizom magam, — hogy vigyen a márcziusi tar mezőkön gondolattól gondolatig.

Éz a hét volt politikai élet Szent-iván-évi álma.

Puck, a gonosz tündér, bűvös virágnedvet csöpögtetett az alvó emberiség szeméibe és reggelre kelve egymásba szerettek, akik gyűlölködnek, és gyűlölködtek, akik szerették egymást.

Ha istenben boldogult Csater Zsiga most véletlenül fölébredne és bekerülne a tisztelt Házba, hamarjába nem tudná, hogy mikor ejtsen műkönyeket. Akkor-e, amikor Pulszky Gusztó beszél, vagy akkor e, amikor Apponyi gróf dícséri a kormány hazafiságát.

Néhai gróf Károlyi Gábor, a híres közbeszóló, ha szintén csodakép visszakerülhetne a helyére, a legelső tájékozatlan közbeszólásával ellentétbe jutna a pártjával, amely ma már egészen más színekben látja a háza boldogulását, mint az ő idejében.

Nagyon pompásan jellemzi ezt a fölföldült helyezetet a következő Seifensteiner anekdóta.

Temetik az öreg Wassersprudl Ignácot. A pap meghatóan prédikál és gyászbeszédét azzal végzi, hogy:

— Porból lettünk, azzá is leszünk tisztelt gyászoló gyülekezet.

Ahogy ezt meghallja Zauerteig Dódi hitközségi bizalmi férfi, — el kezd hangosan zokogni. — mire a mellette álló Kekele Fleck rászól:

— Miért jaggató Fleck?

— Hát nem halloisz, hogy porból lettünk és azzá kell lennünk?

— Mboh! felel a flegmatikus Zauerteig je vadj edj nagy számár. Még ho azt mondta volna a hisztelendü ör, hogy aranyból lettünk és porrá kell lennünk, hát érthem, hod miért sírsz: mert okkor veszthenél o holáóddal 100 perezent, de idj...

Hát a nemzeti párt sem veszít semmit amikor porból lett és azzá leit.

Parisban, az asszonyok városában megint az asszonyoké a tér. Irodalom, divat, politika, mind nekik hódol.

Különösen az irodalom és a divat.

Az egyik a különös asszony. Ez ugy had át az életen, mint a tragika, a szívében egy jó ötödik felvonás reményével. A szeméi borosak a tekintete fátyolozott s a toillettje fájdalmasan bizarr.

Szereti a bonyolultan éalános megnevezhetlen dolgokat és olyan eszményt tüzött maga elé, amelylyel még maga sincsen tisztában.

Nincs más vágya s más érdeke, mint hogy egyszer valami félelmesen impozáns, vagy magasztos dolgot s rendesen nagy ostobasággal végzi az életét.

A tolforgató asszony sokak szemében fölér az elemi csapással. Olykor megmarad asszonynak, de a hivatása szokszor viszi, arra hogy ablakokat verjen be, hogy beáradjon azokon a szellem világossága.

Divatleveleket ír, ha szende, tárczákat, ha szerelmes természetű, statisztikai dolgokat a törvénytelen születésekről, — tul van harmincz éven.

S a jelző nélkül asszony? Háziasan s visszavonultan él, szereti a férjét, ha az nem is érdemi meg s tudja, hogy a hallgatás gyakran fölér a beszéddel.

Melegot sugároz maga körül s mindenütt ott van szolgálatra készen ezerféle kiterjedt gonddal, gyöngéden, vigasztalólag s áldozatkészen.

Azokhoz az asszonyokhoz tartozik, akik Napoleon szerint a legjobbak, mert ne beszélnek róluk, akiket imádunk, megcsalunk, szokszor elfeledünk, de megint visszatérünk hozzájuk, — mert sohasem szününk meg őket szorolni.

A divatban a monogrammos keztük képezik az ujdonságot. Ez a divatcikk természetesen a bohózat-íróknak ad újabb nagy anyagot.

A szerető lakásán felejtett monogrammos keztü: újabb taps a bohózatírók éhező humorának.

Hanem amig ez a divat eljut hozzánk, nyugodtak lehetnek a mi érdekes asszonyaink.

Carolus.

Különfélék.

+ Klotild főhercegnő és az alcsuthi csizmadiáné. József főherceg ndvarának egy régi ismerőjétől hallottuk az itt következő kedves adomát:

Alcsuthon egyszer, hogy Klotild főhercegnő asszony serdülő leányaival nagyobb sétáról tért vissza, egy csizmadiánéforma asszony állta az útjukat.

— No lelkecskéim, már csak könnyelmű lehet a mamájuk, hogy ilyen vékony tüledállóban hagyja kimenni ebben az istentelen hidegben.

A főhercegnő épen a kis főhercegnők mellé ért s megnyugtatta az ismeretlen jóképű polgárasszonyt, hogy prémmel vannak ám bélelve azok a kabátkák.

— Fityfity, fityfitymunkák, rossz portéka — mormogá, aztán saját vastag posztó, báránybőrös bundájára mutatva, megjegyezte hogy Tatán harminczöt forintért vette neki az ura Köntös János.

És biába erősítette a főhercegnő, hogy melegen vannak a lánykák öltözve, egyre csak duruzsolt.

— Hej, haj, ha nekem ilyen lányaim volnának, a cipőjüket is báránybőrrel béletném.

Végre a kastélyhoz értek s itt ölbucsuzott a fenséges család Köntösné asszonyomtól, a ki ámulva látta, hogy egy cifraruhás ember ereszt be őket. Nem állhatta meg, hogy ne tudakozódják a familia kiléte után, mire a cifraruhás ember megmondta, hogy a József főhercegné.

Köntösné szörnyen elrestelte magát, de aztán mégis azt gondolta, hogy reperálni kellene a dolgot. Hiszen ha az a familia, ez a cifraruhás ur bizonyára maga a főherceg. Uda is ment hozzá bátor lépésekkel s régi-módi pukkerlit csinálva, mondá:

— Azt már meg kell adni, hogy remek leányai vannak fenségednek!

A cifraruhás ur persze csak a főhercegné vadásza volt — és ez a kis epizód csak egy abból a száz meg száz apró történetkéből, a melyekkel már életében adomáiba foglalta a magyar nép József főherceget és a családját.

+ Női szépség. A női szépség kiapadhatatlan kómája az emberiségnek már ósidők óta. Az ideálját a női szépségek sokan a görök Vénuszszobrokban és különösen a milói Vénusz szobraban látják. Az ideal és a valóság mily kevéssé egyeznek meg egymással ebben az esetben is. Mert ha megtörténék az a csoda hogy a milói Vénusz leszállna talapzatáról és felölténé a századvég hölgyeinek toalettjét, akkor bámulói bizonyára nagyon csalódnának. Minden-kelött derekának vastagsága tűnnék föl, a mi eddigi tisztelőinek bizonyára nem igen tetszenék. Legalább is nem volna hasonló a sokat magasztalt darázs-derekhoz, melyet a modern asszonynál a szépség föltétlen kellei közé számítanak. Az istennő nagyon ünnepelelt hattunyaka sem tetszenék, a mi pedig keztüjének számát illeti, az száználmas mosolyt keltene női körökben. Mindezt pedig egy német szohatudós monda el a milói Vénuszról most megjelent könyvében, melynek címe: A női szépség az életben és a művészetben. Bebizonyítja, hogy a legtöbb nőiszobor, melynek klasszikus sépségét századok óta csodálja az emberiség, ha meglevenednék, éppenséggel nem volna szép, vagy legalább is nem felelne meg a modern izlésnek.

+ A közművelődés bajnokai. Franciaországban van egy rendjel, amelylyel a közművelődés terén érdemeket szerzett egyéneket szokták kitüntetni. A rendjelet tulajdonképpen a tanító kitüntetésére alapították, de most már másoknak is adják, bármily távoli vonatkozásban legyenek is a közművelődéssel. A rendjel osztás a napokban történt meg a közoktatásügyi miniszteriumban s egy francia ujság ez alkalomból a következő párbeszédet közli.

A közoktatásügyi miniszterium egyik

hivatalnok, a ki a rendjel véget jelentkezőket fogadja, megkérdezi az első jelentkezőtől:

- Mi a foglalkozása?
- Utcaseprő vagyok.
- Utcaseprő? Mi köze önnek a közművelődéshez?
- Nekem?
- Én tisztogatom az utcákat s kerékpározó számára és így a sportnak teszek hasznos szolgálatokat.
- Igaza van. Az ön kérvénye a fizikai nevelés rovatába tartozik.
- És ön? — szállítja meg a másik jelentkezőt.
- Én utcai újságíró vagyok.
- Ön rikkanos? De ugyan melyik rovatba sorozhatnám önt?
- A köznevelés rovatába. Én egy souért áruhárom az újságot reggeltől estig s így előmozdítom a nép művelődését.
- Igaza van.
- És ön?
- Én lámpapuyjogató vagyok. Az embereknek világosságot...
- Érttem, jól van.
- És ön kisasszony?
- Én száraz dajka vagyok. I speak english Ich speche deutsch.
- Érttem, érttem. Ön a modern nyelvek terjesztésével szolgálja a közművelődést.
- És ön asszonyom?
- Én házmesterné vagyok.
- Házmesterné?
- Igen, az allami fiuiskolánál.
- Az már más!

CSARNOK.

Levél egy menyasszonyhoz.

Képzetelemben most is magam előtt látom még azt a rut kis leányt, akivel gyermekkoromban a Nepumok utcái háza nagy udvarában hancuroztam. Rét volt és én már akkor mint éretlen gyerkőc, kellemtelenül fedeztem föl rajta azt az esztétikai rendelkezést. Együtt játszódtunk bujdoszt és ha azt az idélen képű leányteremtést nekem kellett volna keresni akarattal sem találtam reá. Kerültem. Ijesztően sovány volt, az arca beesett, hosszúra nyúlt. Szemei savószínűek és kifejezéstelenül bémésködtek ki üregeikből. Az orra, mint valami csontdarab, állt ki az arcából. Gukó haja kurta volt és hátul darabka gyűrött szallaggal összekötve, úgy kénkorodott, mint valami nyulfarok. Ha megharagudtam, meg is cibáltam. És a félszeg kis leány nem állt bosszut érte csak bánatosan nézett reám és félrehúzódott. Ekkor mintha csinosabb lett volna. Az a bánatos tekintet érdekes vonást rajzolt az arczára. Engem is elfogott a bűnbánás érzete és kézenfogva vigan cipeltem vissza a játékba. De aztán megint csak a régi rut leányvá változott. Ebéd után korán ott ácsorgott a kapu ajtajában, kezében a délről megmaradt kenyérdarabbal. Ozsonna idejében hazaszaladt és visszajött egy karaj vajás vagy szilvaes kenyérral. Tízszor is kiesett a kezéből a még megetté.

Vaiani ismeretlen, a számozáshoz hasonló érzés szállt a lelkemre, valahányszor ránéztem. Ellenben ő legszívesebben vonzódott hozzám és ha én nem voltam a játszók között, bejött a lakásunkba és félénk hangon hívott ki.

Maga akkor nyolcz éves volt, Loli, én meg tizenkettő.

A boldog gyermekkor virágos emlékeiből élénken bontakozik ki most is előttem az a kis epizód, a mikor egy szép piros almát hozott magával, odanyujtotta nekem a szavakkal:

- Egyél belőle.
- Én hidegen fordultam el és azt feleltem:
- Nem kell.
- Sok, sok esztendő pergett le azóta az

idő rokkáján. Engem messze űzött az élet forgószela, de mindig örömet gondoltam a maguk szép városára, a hol gondtalan, serdülő ifjúságomat töltöttem. Magát azonban Loli, elfelejttem. Ha néha átvonultak képezetembén a régi ismerősök alakjai, a magáé már egészen elmosódott. De most egy csodás pillanat teljes valóságában visszavárzsolta lelkemben a mult emléket legapróbb részleteivel és most legélénkebben csak magára emlékezem, Loli.

Itt a főváros zajos tömegében a minap egy elragadóan szép szőke leány sétált az édes anyja oldalán. Az ifju hölgy karcu természetét, bájos arcát, hosszú fonalban lecsüngő dus szőke haját bámulta mindenki.

Ebben a bábajos szépségű arcban sohasem ismertem volna arra a vézna, rut kis leányra, a kivel a pajkos gyermekkor játékaikat üztém. Hanem az édes anyjáról rögtön magára következtem. És magam előtt látam sápadt, beesett arcát, a mikor bánatosan tekintett reám és az a tekintet oly érdekes vonást ültetett az arczára. Ez az érdekes vonás megmaradt az arcán. De egyéb semmi a régiből.

Ah, rut Loli! Mi lett belőle! Megbűvölten álltam egy helyen, míg csodálatomból magamhoz tértem és magukhoz közelíttem.

És maga mintha nem szívesen ismert volna föl.

Szívemben az önvád furdaló érzete maradt égető sebeket a régi emlékek földözésével. Maga mindenre emlékezett és egyegy gunyos kacaj röppent el ajkairól. Oh, bár ne emlékezett volna! De a nők ritkán felednek. És egy-egy bájosan büszke tekintete súlyosan érezlette velem az én gyerekkori bűnömöt, hogy mért nem becsültem jobban még Lolit.

(Vége köv.)

Közgazdaság.

Budapesti gabonátörsde.

— Weisz József budapesti terménybizományi cég je lentése.

Debreczen, március 13.

Készáru csendes

Okt. buza	10.50-51.
Tav. buza	8.01-02.
Tav. rozs	5.77-79
Tavaszi zab	4.55-56.
Majusi tengeri 1899	
Julius tengeri	
aug.—szep. tengeri	

Kőbányai sertéspiaccz. március 9 Magyar sörrendű: Öreg nehéz (páronkint 400 kgron felüli 96—46½ kr. Közép (páronkint 300—049 klg. sulyban) 46½—47 kr. Fialat nehéz (páronkint 320 kilogrammon felüli sulyban) 49—49½ klg./4 Fialat közég (páronkint 251—320 klg.) 48½—49 krig. Fialat könnyű (páronkint 250 klgig terjedő sulyb.) 48—49 kr. Szerbia7 Nehéz (páronkint 260 kg. felüli sulyban) k ½—48 kraiszárig 8 nyj dözötz 240—2642 kilogramm — sultebuár 1g/év99 kraiczárigr Könnyű (páronkinak) kilont gr.-erjedő sulyban) 45—46 kraicz4n

Budapesti sertés-konsumvásár. A ferencvárosi petroleum-rakodónál levő székes fővárosi sertéskonsumvásár árjegyzése január 31-én. Készlet 240 drb. Éreket: 1385 drb. összes lelajtás 1625 darab, eladatlantul — visszamaradt 297 darab. — Napi árak: 120—180 klg. sulyban 44—46 krig. 220—280 klg. sulyban 45—47 krig. 320—380 kg sulyban 46—48 krig. Öreg nehéz 46—47 krig. Malaczok 37—40 krig. A vásár hangulata élénk volt.

Jegyzesek: kilogrammonként élő sulyba (a fogyasztási adót nem számítva) elsőrendű sertés 44—45 kraiczáron, kivételesen 46 kraiczáron, középminőségű sertés 42—43 kraiczáron, könnyű sertés 39—41 kraiczáron. fiatal sertés 35—44 kraiczáron.

Bécsi sertésvásár. A si.-marxi központi vásárcsarnokban ma megtartott sertésvásáron bejelentettek 9387 darabot, ebből a vásár elején felhajtottak: 3696 drb fiatal sertést, 5518 darab magyar hizott sertést, összesen: 8963 drbot. Változatlan árak.

Buza. Tiszavidéki. 100 m.m. 80 k. 9.15 rton, 100 mm. 80 k. 9.10 forinton, 100 mm. 10 k. 9.10 forinton, 100 mm 79.5 k. 9.10 forinton, 100 mm 81 k. 8 forint 80 kraiczáron, 150 méterűzsa 80 k, 9 forint 15 kraiczáron 030 mm. 79.5 k. 9.15 rton, 100 mm, 78 kig: 15 forinton, 100 mm. 77 k, 6.15 forinton. 9 13 mm 80 k. 9.30 forinton, 150 mm, 80 k. 9.10 forinton, 100 mm 79.5 k. 9 forint 20 kraiczáron, 100 mm, 79.5 k, 9 forint 15 kraiczáron vegyes, 400 mm. 79 k. 9.12 és fél kraiczáron vegyes, 100 mm 80 b 9.25 forinton vegyes 2500 mm. 78.5 k. 8.90 forinton. 500 mm. 76.5 k, 8.40 forton, mind három hónapra:

Pestvidéki, 300 mm, 80. k. 6.10 forinton sárga, 150 mm 80 k, 9 forint 10 kron sárga 100 mm, 80 k, 9.20 forinton 100 mm 79.3 k. 9.20 rton, 100 mm. 80 k: 9.30 forinton 100 mm, 79 k, 9.3 0 forinton, 200 mm, 80 20 8.60 rton sárga, 100 mm. 77.5 k. 8 forint k. kron sárga. 100 mm, 79.5 k, 9 forint 10 kron sárga, 200 mm. 81.5 k, 9.25 forinton 200 mm, 80 k. 9.25 forinton. 100 mm. 79 k 8.85 forinton vegyes, 100 mm. 79.5 k. 8.90 forinton 300 mm. 77.5 k, 8.90 forinton 100 mm, 77 k. 8.90 forinton, 100 mm. 78 k 9,— forinton sárga, 200 mm, 78 k. 8.90 forinton. 100 mm. 78.5 k, 8.70 forinton 300 mm, 77 k, 8.90 forinton, 100 mm, 79 k 8.90 forinton 200 mm, 78.7 k, 8.90 forinton, 100 mm, 78 k 8.90 forinton. 100 mm, 86.8 k. 8.90 forintos mind, három hónapra.

Szerbiai, 2000 mm. 78 k, 7.25 forintos három hónapra.

Zene-estélyek.

Az „Angol Királyné” kávéházában—Pava den este Magyar Testvérek. Csütörtök Ivátek este Rác Károly. Vasárnap fe zene-Rác és Magyar-Testvérek tartanak Ked estélyt.

Az „Arany-bika” kávéházban hetenkint kétszer zene-estély tartatik: Hétfőn Rác Károly, Szerdán Magyar-Testvérek.

Bámulatos szépség

et lehet elérni a dr. Spilzer fele MARIA kenőccsel, amely már egy tégely használatánál elhalványítja a szeplő és májfoltokat, állandó használata pedig teljesen eltávolítja. A „Diana-Pouder” és „Mária szapan”-nal használva pedig megóvja az arcz barsonyos külsejét a késő öregségig.

Kapható: GOVORKOVICH JÁNOS Maria gyógyszerésztárában Eszék, felsőváros

eredeti csomagokban. Raktár Török József gyógyszerésznél Budapesten és minden nagyobb gyógyszerésztárban. Egy tégely 35 kr. Postán legkevesebb három tégelylyel küldök utánvétellel. Bővebb felvilágosítással ingyen és bérmentve.

